

Željko Bilankov, podrijetlom iz Grohota na otoku Šolti, rođen je u Splitu 7.3.1955. g. gdje danas živi i stvara. Po struci je ekonomist – umirovljenik.

Od malih se nogu bavi enigmatikom, pretežno sastavljanjem križaljki, a također i drugih enigmatskih vrsta koje objavljuje posljednjih osamnaest godina uglavnom u riječkom enigmatskom časopisu „FENIKS“, kao i na društvenim mrežama. Godine 1978. dobitnik je prve počasne nagrade „Boris Janković“, skraćeno zvane „Argus“, zagrebačkog enigmatskog lista „Vjesnikov KVIŽ“. Najmlađi je nositelj titule odgonetačkog i zagonetačkog velemajestora u bivšoj državi, 1981. g.

Početkom 90-ih piše aforizme i epigrame za „Slobodnu Dalmaciju“, točnije za njenu humorističnu rubriku „Pomet“ pod pseudonimom RUSSO. Palindrome piše od 2014., aforizme i pjesme od 2017., a kratke priče od 2019. godine. Osvojio je tri treća mjesta u Beogradu i jedno prvo za satiru, odnosno aforizme u Mrkonjić Gradu 2019. godine. Objavljuje u časopisu „Republika“ Društva hrvatskih književnika iz Zagreba i časopisu „Kvaka“ iz Velike Gorice kao i u brojnim relevantnim grupama na Facebooku. Mnoge su mu pjesme našle svoje mjesto u šezdesetak zajedničkih zbirki u Hrvatskoj, Crnoj Gori i Srbiji. 2022. g. tiskao je dvije vlastite knjige: „Moj svijet palindroma“ i zbirka ljubavnih pjesama „Voljeti nije grijeh“, a 2024. objavljena mu je knjiga pjesama „Plamen duše dalmatinske“.

Od 2018. godine sudjelovao je na brojnim književnim, odnosno pjesničkim manifestacijama u Hrvatskoj, Srbiji i Crnoj Gori. Od 2022. g. gostuje na TV Dalmaciji, prvenstveno u poznatoj „Čakalici“, TV Jadranu i Radio Splitu, točnije u rado slušanoj emisiji „Kad se smijah, tad i bijah“ u kojima predstavlja svoje stvaralaštvo. Od 2023. godine sudjeluje u popularnoj ljetnoj manifestaciji humora „Šoltanske čakule“, koju organizira Amatersko kazalište „Sulet“ sa Šolte.

Član je Enigmatskog kluba „Božidar Vranicki“ iz Splita te „Kulture snova“ i „Udruge hrvatskih aforista i humorista“ iz Splita.

ISBN 978-953-8555-11-4

9 789538 555114 >

Cijena 15,00 E

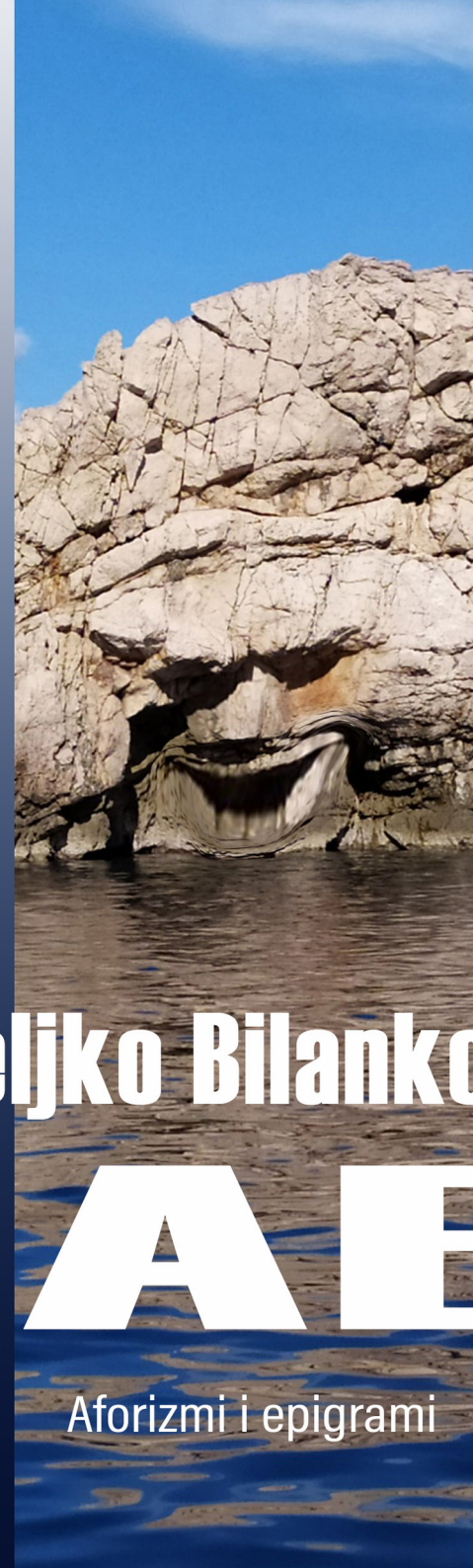

Željko Bilankov AE aforizmi i epigrama

Željko Bilankov

AE

Aforizmi i epigrama

ŽELJKO BILANKOV

AE

Aforizmi i epigrami

Nakladnik
Udruga hrvatskih aforista i humorista

Urednik i recenzent
Mladen Vuković

Lektor
Mirjana Stanić, prof.

Ilustracije
Emil Strniša

Naslovnica i grafička priprema
Luka Bezić

Tisak
Booksfactory.hr

ISBN 978-953-8555-11-4
CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Sveučilišne knjižnice
u Splitu pod brojem 200204030

©Željko Bilankov i UHAH
Sva prava pridržana. Nijedan dio ove knjige ne može biti
objavljen ili pretisnut bez suglasnosti nakladnika i autora.

ŽELJKO BILANKOV

A E

Aforizmi i epigrami

Udruga hrvatskih
aforista i humorista

Split, 2025.

PRIJETEĆE EKSPLOZIJE SMIJEHA

„*Pisanje je eksplozija u riječi*“, napisao je rumunjsko-francuski pisac Émil Michel Cioran (1911. - 1995.), misleći pri tome i na uskladištenu snagu razornih misli fuzijski zbijenih unutar jednog aforizma čiju detonaciju smijeha (ili šarmantnih šamara zadanih moćnicima) može aktivirati samo načitan i dobro potkovan čitatelj kojemu dobra knjiga aforizama može biti sretna papirnata potkova na polici knjiga. Zato aforizme ne piše svaki pisac, niti ih može svatko čitati, a osobito pročitati i ono što je ubrazđeno između redaka. Posvjedočit će to i Željko Bilankov u poučnom iskazu: *Čitam između redaka. Očito jako dobro vidim.*

Marljivi enigmatičar Željko Bilankov odlučio je oknjižiti svoje aktualne aforizme i epigrame napisane zadnjih godina, a čitatelj će se u to uvjeriti čitajući nekoliko kritičkih misli o stožerskim zabranama tijekom pandemije, ali tješimo se da one, globalne zbuñjoze, neće biti opet aklamativno prihvaćene, iako nas farmaceutska mafija stalno plaši novim planetarnim virusima. Bilankov je ispekao aforistički zanat slaganja duhovitih aforizama: odabere metu, a onda koristeći igru riječi nanišani dvosmislenost kako bi na koncu pogodio željeni cilj dosjetke i izvukao nam smiješak na usnama riskirajući da takve vrcravosti možemo pročitati i na ponekom zidnom grafitu. U tom prvoloptaškom driblingu metaforama ima i duboko zaoranih misli koje urode njihovim shvaćanjem tek iz njihova ponovnog čitanja. („*Kad završi komedija od Izboru, nama više nije do smijeha. Naši ministri dobro su se ugojili, zato i sjede na dvije stolice. Kažu da je politika kurva, ali kako, kad kurva prodaje tijelo, a političari dušu!*“)

Široko je polje njegovih aforističkih pucnjeva u zas(t)ranjivanja političkih i društvenih moćnika. Zna umakati pero u aktualnu oporbenu tintu protiv svakojakog crnila, a da bi izgradio šaljivo ozračje za vedro poentiranje ne libi se nazvati i jugo-nostalgičarem. Isto tako, ako pojedine misli zazvuče mizogino, ne

zamjerite, humoristima ništa nije sveto („Žene je doista teško razumjeti kad stave novo zubalo.“) i sve je to napisano da se oveća obujam vedrine koja tako manjka u suvremenom životu gdje nas tehnološka čuda sve češće razdvajaju, otuđuju i oneraspoložuju oduzimajući nam učestalost, neposrednost i iskrenost druženja s prijateljima, poznanicima, ali i najbližim članovima obitelji. Stoga bi aforizam mogao poslužiti i kao papirnata tableta kod kojih treba čitati samo nuspojave, a štetnih nema jer se teško možemo predozirati.

Među tristotinjak abecednim redom posloženih aforizama dobar dio ih promišlja ljubav od kojih neki igraju na lascivni („pokvareni“) pomišljaj, a katkada mu osmislice graniče s mudroslovnom i poetskom porukom kojima smijeh nije u prvom planu. („Kad pukne pravi poljubac, jeka odzvanja u duši. Ljubav se ne carini. Ona ne poznaje granice. Čim se oslobodila uske odjeće, pritisak je prešao na mene.“)

Poneki aforizam napisan je na čakavici čime se osnažuje satirično stvaralaštvo i na tom narječju dok je istodobno aforistika na kajkavštini još bujnija čime se i tom dijelu hrvatske književnosti isprepleo svehrvatski ča-kaj-što tropletni vijenac. Kako je Željko Bilankov zavičajno vezan za Šoltu i Korčulu mogli bismo ga ucijepiti i u naš otočki aforistički krug koji omeđuje vrlo i bitka pera: vodeća hrvatska aforističarka Vesna Parun počiva na groblju u Grohotama (grohotom se smijemo njezinim antologijskim epigramima), a s ponistre se vidi da aforizme zapisuje i Dinko Sule. Zbirke aforizama pisao je Dinko Matković na Hvaru, a također čakavske aforizme pisali su i Mate Lukšić-Gici i Ivica Roki na Visu. Bilo bi ih lijepo sabrati u jedan izbor trnovitih misli s okusom soli.

Željkov katrenski epigrami i satirične pjesme također gađaju bolesne društvene mete čijim ubodima bi ih želio ozdraviti, a zanimljivo je da ih slaže raznolikim rimama, od istovjetnih četverostihnih srokova (aaaa) do slogova koji se podudaraju u sljedećoj strofi.

Njihova ritmičnost možda potakne ponekog glazbenika da ih uglazbi, ali i bez nota, ova Željкова knjiga humora nudi željenih stotinu divota.

Mladen Vuković

Split, nedjelja, 4. svibnja 2025.

(Kako je smijeha uvijek malo, mnoge zemlje i prvu nedjelju u svibnju obilježavaju kao Svjetski dan smijeha, osim 10. siječnja, 1. travnja...)

I.

AFORIZMI

Ako imaju za jamčevinu, ne trebaju im jamci.

æ

Ako imate šećer, život vam više nije sladak.

æ

Ako je motiv slike prevara, ista će biti premazana svim
bojama.

Ako nam teroristi dođu na ljetovanje, bit će to pravi turistički bum.

æ

Ako psi stvarno zalaju, više karavane neće prolaziti.

æ

Ako si otkaçeni vagon, velika je vjerojatnost za sudar s nekim.

Ako su pločice na trbuhu, onda je vjerojatno cementna smjesa u glavi.

æ

Ako su vam potonule sve lađe, gore od toga može biti samo... ne znati plivati.

æ

Ako vam nitko od vaših ne poželi dobro jutro, pođite u dućan. Tamo će vas makar blagajnica pozdraviti... na silu.

Balkanci su pretežno alkoholičari... piju sve što im se servira.

æ

Berlinskog zida odavno nema, ali zato niču novi oko nas.

æ

Bio je osoba od povjerenja... redovito se povjeravao drugima.

Bit ću iskren, pijem zbog ljubavi... prema vinu.

æ

Biti ili ne biti, pitanje je sad?... kažu kamatari!

æ

Bolje biti udaren pendrekom, nego mokrom krpom.

Bolje da ti ofarbaju jaja, nego da te drže za njih.

æ

Bolje izgubiti Izbore, nego obraz.

æ

Bolje razbijte čašu, nego da vam se prelije.

Bolje ustati na lijevu nogu, nego zakoračiti udesno.

æ

Cijene su otišle u nebo, a tamo nam ni Bog neće pomoći.

æ

Crkvi treba odati priznanje za boljitak poljoprivrede.
Vrijedno prikuplja izgubljene ovčice.

Cura mi je uvjerena da sam vatrogasac.
Kad vatra izmakne kontroli ja gasim požar.

æ

Čak su i tektonske ploče krenule dalje, samo smo mi još
uvijek na istom mjestu.

æ

Čeznuo sam za novim autom. Želja mi se ispunila!
Sad vozim gazdu.

Čim se oslobodila uske odjeće, pritisak je prešao na mene.

æ

Čini se da i u temeljima države nedostaje željeza.

æ

Čitam između redaka. Očito jako dobro vidim.

Čovek je čoveku... Vučić.

æ

Čudim se kako Djedu Božićnjaku još nisu obukli crni
kaput!?

æ

Čuo sam da mi žena govori: „Zlato moje“... kad ono
gleda svoj nakit.

Da, bila je to ljetna ljubav. Zajedno smo se kupali, a na kraju me oprala.

æ

Da bismo se demografski oporavili moramo stalno imati Izbore. Tad nam se znatno poveća broj ljudi.

æ

Da čuje i vidi Trumpa Kolumbo sebi nikad ne bi oprostio što je otkrio Ameriku.

Danas mnoge bole leđa. Razumljivo kad se savijaju
kako puše.

æ

Danas odljev pametnih prati uredan priljev glupana.

æ

Desnica je sigurna da jača. Sad masturbira više puta na
dan.

Desničari su asimptomatski bolesnici. Ništa im nije,
a stalno su zaraženi mržnjom.

æ

Djevojka i momak svađu obično završavaju
poljupcem... traže zajednički jezik.

æ

Dobrosusjedski odnosi zapravo su dobri odnosi žena i
susjeda.

Dokazujući da su im ruke čiste zaprljali su obraz.

æ

Dokle god mi budemo dobro odgojeni, oni će biti
dobro ugojeni.

æ

Dokle god vatra u srcu tinja ni duši nije hladno.

Domovinu nose u srcu, ali zato kofere u ruci.

æ

Došao sam rano ujutro, a ne mogu zaspati jer mi žena
non-stop kukuriče.

æ

Držeći sve konce u svojim rukama ispleo je zatvorsku
košulju.

Grad je nabavio nova vozila ne zbog sebe, već da nas
mogu što kvalitetnije vozati.

æ

Gušeci svoje osjećaje ostala je bez kisika.

æ

I danas se smišlja epidemiološki okvir kako da oporba
ostane u trajnoj izolaciji.

Igramo na kartu razuma, ali nažalost ona nije dobitna.

æ

Imam divnu susjedu. Kad sam našao svoja vrata
zaključana tužnog me objeručke primila... u sebe.

æ

Imamo fantastične glumce u predstavama za javnost.

I mršav čovjek može biti izuzetno težak.

æ

I mrtve su stavili na biračke spiskove. Jebem im sve po spisku!

æ

I ove godine turistička sezona je nadmašila prethodnu,
ali u lažima.

I put u „pakao“ Europskog parlamenta popločan je
dobrim eurima.

æ

I u društvenoj mreži svašta se ulovi.

æ

Izdržat ćemo mi i toplotne udare. Već dugo nas dobro
udaraju po džepu.

Izgorio sam od želje za voljenom... čekajući na suncu.

æ

Izgradili smo novu kuću, a zazidali prozore u svijet.

æ

Izgubio sam pravo glasa u kući. Govorio sam u snu.

Izgubljeni obraz je osnovna jedinica političkog sustava
u nas.

æ

Izigrali su nas odigravši na svoj način.

æ

Ja držim do svoje supruge pa sam je poslušao i
prekinuo štrajk. Previše mi se skupilo neoprانog suđa.

Ja malo spavam. Ustao ne bih, a ipak mi se diže.

æ

Ja nemam sna jer budan sanjam.

æ

Ja sam gazda u svojoj kući!... a onda sam čuo ženin
ključ u bravi.

Ja sam i doma pristojan čovjek. Šutim dok tišina govori.

æ

Ja se još uvijek kupam u moru problema.

æ

Jedino ča bi Dalmatinci tili da in pada, to je snig.

Jedino tetovažu u srcu ništa izbrisati ne može.

æ

Jedino u političkoj trgovini nisu javno izvještene cijene.

æ

Kad jako puše, vrijeme je idealno za naše političare.
Može im dobro provjetriti glave.

Kad kola krenu nizbrdo mnogi budu pregaženi.

æ

Kad ljubav podrhtava od sreće epicentar je u srcu.

æ

Kad pogledam ćelave čini mi se da im glatko ide u
životu.

Kad poslušni progovore tad odgovorni zaniјeme.

æ

Kad pukne pravi polјubac jeka odzvanја u duši.

æ

Kad se narod probudi zaludu će vam biti da hodate na
prstima.

Kad se navečer dobro podmaže ni najstariji krevet neće škripati.

æ

Kad završi komedija od Izбора nama više nije do smijeha.

æ

Kad žena voli ženu neki muškarci nemaju ništa protiv da se pridruže.

Kako će biti pucanja za doček Nove kad odavno
pucamo po šavovima.

æ

Kako da brodogradilišta funkcioniraju kad su nam
potonule sve lađe.

æ

Kakva slobodna nedjelja dragi djelatnici! Zar nas nisu
učili da je u radu spas?

Kažu da je politika kurva, ali kako kad kurva prodaje
tijelo, a političari dušu!

æ

Kažu da smo devedesetih stali na svoje noge.
Prošlo je mnogo godina, ali prohodali nismo.

æ

Kažu da spomenik prvom predsjedniku ne slič. Kako?
Pa ružan je.

Kod mene prolazi jedino neprolazna ljepota.

æ

Kod nas nema nestašice krvi jer nam je permanentno
sisaju.

æ

Komarca možeš ubiti, ali ove što nam sišu krv na
slamčicu ni slučajno.

Konac je godine, a mi smo još uvijek na početku.

æ

Konačno je postao uspješan ribič! Sad lovi u mutnom.

æ

Konačno mi je i ona legla. Naravno, plaća.

Kontraefekt ljetne ljubavne oluje bonaca je u srcu.

æ

Korupcija kod nas ne zastarijeva. Ona je štoviše modni hit.

æ

Lako im je vikati: „Mi smo na konju!“ kad su magarci podmetnuli leđa.

Laž je tvrdnja da smo zapustili poljoprivredu. Pa stalno
kopamo po prošlosti.

æ

LGBT političarka želi prisniju suradnju u parlamentu.
Nastojat će se slizati sa zastupnicama.

æ

Liječnici se nikad ne crvene od stida... stalno su u
bijelom.

Lokalni izbori su pred nama. Ja sam se odlučio za lokal u kvartu.

æ

Ljepota nije prijelazna, glupost je.

æ

Ljigavcima je kaljuža prirodno stanište.

Ljubav se ne carini. Ona ne poznaje granice.

æ

Ljudi su kvarljiva roba. Neke namirišeš i kad im nisi
blizu.

æ

Magarac je bio tko se nije... u Bosnu skrio.

Ma, idite vi u... ! Ali, ni tamo vas nitko neće.

æ

Ma, kakav preljub, bio je samo s onom koju je pre
ljubio.

æ

Ma, kakvi glineni golubovi, najdraže im je ubiti goluba
mira.

Ma, koji Balkan, Monte Carlo je pun izbjeglica od
poreza.

æ

Ma, što netko mislio, hrabrost je ispred europskih
pedera spustiti gaće.

æ

Mi doista pripadamo Europi. Sudeći prema žiriranju
mnogih natjecanja sve više sličimo Euroviziji.

Migranti priznaju jedino bezgraničnu ljubav.

æ

Migranti su doista samokritični ljudi. Stalno govore:
„Prešli smo sve granice!“

æ

Mislim, dakle jesam... se prevario.

Mi smo izvršni muzičari. Jako dobro sviramo po tuđim notama.

æ

Mi smo puno posvećeni prirodi. Dok jedni pile granu na kojoj sjede, drugi kidaju maslinove grančice.

æ

Mi smo zapravo cirkus. Dresiraju nas, hodamo po žici, a imamo i klaune.

Mi više ne pomičemo vrijeme unatrag. Kod nas je
stalno 1941.

æ

Mnogima još uvijek treba ovan predvodnik.
Naravno, kad su ovce.

æ

Mnogim muškarcima dosta je izbora. Jedva su se
izborili za pravo glasa u kući.

Mnogim političarima i drugo ja kaže: „Ja pa ja!“

æ

Moja draga i ja razumijemo se jako dobro. Kad sam vidio kako me pogledala sve mi je bilo jasno.

æ

Moja draga mene bezrezervno sluša. Čim sam joj rekao da se skine, ona se skinula s interneta.

Moja punica nikad ne prestaje čistiti. Naprosto leti na metli.

æ

Moja žena bolesno pati od čistoće. Čak mi je počistila i račun u banci.

æ

Moja žena mene silno želi. Kad sam se ranije vratio sa službenog puta ona je već bila gola i sva se tresla.

Može i ovako: Tko se zadnji smije, naslađuje se!

æ

Na Balkanu nikad nije ni prestalo bratstvo i jedinstvo,
ali kriminalaca.

æ

Najlakše rješavam križaljke u krevetu. Dobro mi ide i
vodoravno i okomito.

Najlakši je teret nositi nekog u svome srcu.

æ

Nakon dobrog spavanja ona bi još malo... da odspava.

æ

Nakon pojedenog graha poručimo poslodavcima:
“VJETROVIMA SVIH ZEMALJA, UJEDINIMO SE!”

Nama je potrebna prava demografska obnova.
Za sada nas jebu samo u mozak.

æ

Naprosto plijeni, a nije zgodna djevojka. To je ovrha.

æ

Nas poplave ne mogu iznenaditi. Mi smo stalno u vodi
do grla.

Nasuprot nogometnih, transferi prodanih duša iskazuju se u žetončićima.

æ

Naša Vlada odavno poštuje mjeru socijalne distance.
Puno se ranije odvojila od naroda.

æ

Naši liječnici su jako empatični. Zgodnim pacijentima spremni su osigurati postelju i van KBC-a.

Naši ljudi misle da će postati bogatiji ako se drže one:
„Šutnja je zlato!“

æ

Naši ministri dobro su se ugojili, zato i sjede na dvije
stolice.

æ

Našim ljudima na prvom je mjestu nudizam. Čine sve
da turiste skinu do gole kože.

Našim političarima 1. aprila traje 365 dana.

æ

Naši političari kao da su rođeni za kazalište. Naprosto
im leži gluma.

æ

Naši političari su izvrsni tenisači. Znaju beskrajno
vraćati loptice jedan drugome.

Naši su političari kao i Kinezi. Gotovo svi sličje jedan na drugoga.

æ

Ne cvjetaju nam ruže jer se korov razmnožio.

æ

Ne čuđim se da je za ravnatelja staračkog doma postavljen arheolog. Pa on se najbolje razumije u staro.

Nećete pronaći novu ljubav ako slijedite stare tragove.

æ

Neke žene su u dilemi: Je li oni s dugim jezikom bolje
lažu ili ližu!?

æ

Nekim umirovljenicima može se podići još samo
mirovina.

Neki spajaju blagdane, a mnogi kraj s krajem.

æ

Neki uopće ne stavljaju maske jer ih zapravo nikad ne
skidaju.

æ

Nema razlike između prebjega i zaštićenog svjedoka.
Oba se čuvaju kao malo vode na dlanu.

Neprijatelj nikad ne spava sa svojom ženom.

æ

Ne treba nam 1. aprila kad nas lažu svaki dan.

æ

Ne treba se bojati miševa jer su štakori izašli na svjetlo dana.

Ne volim hladne vjetrove sa zapada... ja sam
jugo-nostalgicar.

æ

Ne zaostajemo za Europom ni kao nudisti. Odavno smo
gologuzi.

æ

Ni ja nisam za 67. Ja sam za 69!

Nije lako živjeti kad se osjećaš beživotno.

æ

Nije sve tako crno, ali bit će.

æ

Nikako da zaspe onaj koji broji novce za razliku od
onoga koji broji ovce.

Niska prolazna školska ocjena često ima visoku cijenu.

æ

Nisu pijanci krivi. Oni se samo strogo drže upute za
vruće dane: „Pijte što više tekućine!“

æ

Normalnim ljudima danas je muka. Ostali imaju dobru
probavu.

Normalno da mu je odzvonilo kad nije čuo zvono za
uzbunu.

æ

Očito je zalutao u politiku. Poznat je kao pošten čovjek.

æ

Odavno je Vladin stožer propisao novi epidemiološki
okvir da oporba mora stalno nositi flaster na ustima.

Od snova za odlazak na more mnogima su ostale samo
noćne more.

æ

Od zakletve na početku do kletve na kraju političkog
mandata.

æ

Onaj koji te gleda u oči najlakše ti zabije nož u leđa.

Ona kaže da je može zadovoljiti samo cijeli komad
zabranjenog voća.

æ

Oni koji su bili za promjene, obično se promijene.

æ

Opet gori Amazonija! Gore „pluća svijeta“, a koliko smo
tek mi popušili.

Opijen vinom ne znam za sebe. Opijen ljubavlju znam
za tebe.

æ

Osjećaji nisu igračke, zato ne igrajte se s njima!

æ

Oslonih se na čovjeka, a on mi stane na nogu.

Otišli smo u p.m. Valjda ćemo se roditi u boljem vremenu.

æ

Otkočila me, a ja mislio da sam otkočen.

æ

Otkako mi je polako pokucala na vrata srce mi je zakucalo brže.

Ovo je prijelomna vijest: „Policajac prosvjedniku
slomio ruku!“

æ

Profiteri svih zemalja, jebite se!

æ

Pa što ako smo po mnogočemu zadnji u Europi.
Prvi se držimo onoga: „Važno je sudjelovati!“

Pitaju me kako to da se s plesa vraćam sam. Pa cura mi
je otplesala svoje.

æ

Poklonio sam joj srce, a ona mi je darovala stentove.

æ

Političari se odlično snalaze u čamcima. Znaju nas
itekako preveslati.

Političar rođen u znaku djevice deklarira se kao
nevinašce.

æ

Politički otpad se ne razvrstava. Sve ide u isti koš.

æ

Pomislio sam da vidim svjetlo na kraju tunela kad
ono... rudar.

Ponekad se tako lijepo ugušiti u poplavi sjećanja.

æ

Ponekad smo kao riba na suhom. Potreban je samo
dodir nečije ruke da odmah sretno zaplivamo.

æ

Ponor iluzija nemoguće je preskočiti.

Ponosan sam na moju dragu što je silno širokogrudna.
Nosi grudnjak broj 5.

æ

Popeli su nam se navrh glave. Nadam se da će tresnuti
o pod.

æ

Poput olupine smo. I ona ima iluziju da je brod.

Posjeduju mršavu većinu, ali zato imaju debeli obraz.

æ

Poslodavcima su radnici uvijek na prvom mjestu za
otkaz!

æ

Postali smo veliki vjernici... sad vjerujemo u čuda.

Povijest je učiteljica života, ali stalno ima ponavljače.

æ

Povrće uspijeva i u parlamentu. Tikve su pustile
korijenje.

æ

Pravi smo iluzionisti jer živimo u iluzijama. Zato i
jesmo jedan veliki cirkus.

Prebjezi se nikad neće zaraziti. Oni su radom na
političkom smetlištu odavno stekli imunitet.

æ

Pred spavanje odlučio sam raditi na sebi, a onda me
ona podržala radeći na meni.

æ

Predene su sve granice tolerancije, a mi ništa.
Očito smo ograničeni.

Pretvorba je očito evolucijska kategorija.
Pokazuje nam u što su se ljudi pretvorili.

æ

Prijetiti ili neposlušnima zatvorom zaprijetiti, pitanje
je... kad!?

æ

Pronatalitetna politika konačno daje rezultate.
Sve više se rađaju pritisci na mame i tate.

Protiv teretana su mnogi stariji muškarci jer se njima
više ne dižu... utezi.

æ

Pustite vi prosvjede, jedino se nama izlazak na ulicu
isplati... kažu prostitutke.

æ

Raste broj žena u svijetu. Sve je više muškaraca bez
dlaka.

Razočarat se u ljude može samo ČOVJEK.

æ

Rekao sam dragoj da ide bilo gdje, a ona je odlučila da
mi ide na jetru.

æ

Rekordna turistička sezona je u punom zamahu.
Izgorjeli smo od sreće.

Samo oni koje se ne može kupiti u dane bojkota neće
kupovati.

æ

Samo oni koji su skinuli zvijezdu petokraku ne mogu
pocrvenjeti od stida.

æ

Samo prodana duša može izdati srce.

Seksualni odgoj uči se u školi. Nas roditelje ionako jebu
uzduž i poprijeko.

æ

Sinoć smo draga i ja iz kreveta gledali uzbudljiv film.
Ni jutros me nije napustila napetost.

æ

Sit gladnome ne daje.

Skače s teme na temu. Pa naravno kad je majmun.

æ

Skinula se preda mnom. To vam je ljudi gola istina.

æ

Snijegu se najviše raduju narkomani. Misle da im pada
kokain s neba.

Spotaknuti se na prvoj stepenici i nije tako loše.
Zamislite kako je tek kad padnete s posljednje.

æ

Stavili su nam omču oko vrata jer njima ne može proći
oko glave.

æ

Strah me političara i kad darove nose.

Svaka nostalgija je zapravo ljubav.

æ

Sve je dobro KAD se dobro svrši.

æ

Sve više raste otpad. Sad je i smeće na visokom položaju.

Šalimo se na tuđi račun jer nama nije do šale.

æ

Što će mi ljeto i nudistička plaža kad sam gologuz cijele godine.

æ

Što će nam cjepivo kad smo odavna cijepljeni od iluzija.

Što je više crnila, sve se više crvenim od stida.

æ

Što više letiš u visine, sve manje imaš zraka.

æ

Tako je nisko pao da bi se popeo toliko visoko.

Tko kaže da naš narod ne voli gej-turiste. Mnogi bi ih
naguzili kako znaju i umiju.

æ

Tko kaže da sabornici nisu za sindikaliste? Očito i oni
štrajkaju jer ih nikad nema.

æ

Tko kaže da se u nas ne poštuje ženski rod? Pa svakog
Bruna, Dina, Mira i slične, pretvaramo u Brunu, Dinu,
Miru itd.

Tko kaže da Vlada nije reagirala u vezi požara?
Pa odmah se posula pepelom.

æ

Tko kaže da žene ne misle na naše zdravlje.
Često nam kažu: „Prošetaj!“

æ

Tko nema obraza, ne može ni skinuti masku.

Tko rano rani, na alternativnoj je hrani.

æ

Tko rano rani, žena mu ući brani.

æ

Tko visoko leti, zapne za dalekovod.

To se samo nama može dogoditi. Zabili smo glavu u pijesak, a vuku nas za nos.

æ

Tolika je potražnja za diplomama da se i one danas kupuju na akciji.

æ

Toliko se uzbudila da je sinoć brzo svršila... na Hitnu.

Toliko smo žestoko tresnuli o pod da smo propali na
samo dno.

æ

U cirkusu života mi hodamo po žici.

æ

Uхватili smo zadnji vlak, ali su nas izbacili već na
prvoj stanici.

U nedostatku samokritike, neki zaslužuju samo...
kritike.

æ

Uzdaj se u se i u svoje kljuse. Tako je to kad si konj.

æ

Val poskupljenja prvo zahvati one na obali.

Vedrio je i oblačio, a danas je pokisao.

æ

Više nemam aritmiju. Drugo srce mi je uskladilo ritam.

æ

Više nema obećanja. Sad je strpljenje ludom radovanje.

Više nema podjele na muške i ženske poslove.
Žene nam ne brane da obavljamo sve.

æ

Više nema presica Stožera. Odavno su ostali bez teksta.

æ

Vjerski brojčano rastemo, nema što. Oni kojima do
jučer ništa nije bilo sveto danas su postali sveci.

Vlada gradi dobrosusjedske odnose. Sudeći kako ih
gradi zid će uskoro biti gotov.

æ

Vlada je izgubila kompas. Na vidiku je santa leda.

æ

Vladajuća klika striktno se držala uputa epidemiologa.
Redovito su prali ruke... od svega.

Vladajući više neće nositi maske jer su ovih dana maske definitivno pale.

æ

Vladajućima je važan svaki pripadnik nacionalne manjine dok glasa za njih.

æ

Vlada odavno sluša epidemiologe. Striktno drži distancu od naroda.

Vlada odustaje od cjelovite obnove Banovine. Jedino joj
se tamo trese tlo pod nogama.

æ

Vlada radi „dobar“ posao. Sve manje uvozimo, a sve
više izvozimo radnu snagu.

æ

Voajeri tajno gledaju ljudsku sreću, a na Balkanu javno
uživaju u tuđoj nesreći.

Voljela je ona mene poput kućnog ljubimca. Držala me
na uzici.

æ

Zaludu nam pomicanje sata unaprijed kad kaskamo na
mjestu.

æ

Zaludu ti luđačka košuja kad si lud od ljubavi.

Zamolio sam ženu da se u korizmi odrekne svega što joj
doista nije potrebno, a ona se odrekla mene.

æ

Za razliku od Djeda Božićnjaka, Djed Mraz je odavno u
prisilnoj izolaciji.

æ

Za razliku od korone cjepivo protiv nacionalizma na
ovim prostorima još uvijek nitko nije naručio.

Zviježde su na nebu. „Zvjezdice“ tek misle da jesu.

æ

Žena inzistira da ja pravim kolače jer mi se jako dobro diže... tijesto.

æ

Žena, kako to goropadno zvuči!

Žena kojoj su napeti piloti ne plaši se pada... u kabini
aviona.

æ

Žene je doista teško razumjeti kad stave novo zubalo.

æ

Žene se vole oblačiti, a muškarci ih svlačiti.

II.

ILUSTRIRANI AFORIZMI

Ako laže „koza“, ne lažu rogovi.

Još jednom smo se uvjerali kako visoki vodostaj
nije dobar.

Konačno smo saznali pravi razlog zašto na velikim
visinama ponestaje zraka.

Naravno da se probudio vrag u meni kad je vruće kao u paklu.

III.
EPIGRAMI I OSTALI
STIHOGRAMI

(djeci korisnika domova)

Dok su stari mogli vući
i davati sve od sebe,
mjesto im je bilo kući,
uz velike svoje “bebe”.

Sad te iste roditelje
usamljene srce štreca,
tek ponekad od nedjelje
posjete ih “brižna” djeca.

Ipak ovo jednog dana
zasigurno i njih čeka.
Mala soba, tuđa hrana,
posteljina puna fleka.

Samo želim da se sjete
tko je njima život dao.
Zašto li se ocu svete,
zar im majke nije žao!?

(in SAD veritas)

Bilo je to u nekoj zemlji seljaka
na brdovitom Balkanu.
Umrla je ONA mučeničkom smrću,
prema američkom planu!

IZBORNE DILEME

Za koga ćemo glasovati,
kakvi su to ljudi?
Tko li će nam pasovati?
Tko će se potruditi?
Hoćemo li gladovati
i što se nama nudi?
Hoćemo li se radovati,
tko će to prosuditi?

(jajima)

Koke danas brzo nesu
i vlasniku pune kesu.
Umjetnu im daje smjesu.
Treba tempo da podnesu.

Dovodi nas do očaja
prevelika cijena jaja.
Iako se digla graja
tomu ljudi nema kraja.

A mojima rejting pada,
„proizvode“ slabo sada.
Za mene je doba glada,
tek uspijevam pokatkada!

(kafićima)

Pogledajte te kafiće!
Ispred njih ne vidim “fiće”.
Tu je forte strano piće.
Odlazi se kada sviće.

Klijentelu čine mladi
i uglavnom tko ne radi.
Svak iz džepa “lovu” vadi
da se čovjek iznenadi.

Brižne tate sad će pući.
Po njima su “djeca” kući.
Mogli bi ih još istući,
smjelo tvrde no lažući!

(kočarima)

Ka i drugi i ja poću
pronać za se niku koću.
Moran bidan ustat noću.
Triban para, zato oću.

Poslin ženu ni ni briga
ča se meni puno riga.
Važno da san lovu diga,
za ostalo njoj se friga!

NEDOSTIŽNA KARIZMA

Narcis je ipak
tužna figura
što se svakome
svidjeti želi.

Narcis je zapravo
kreatura
jer je ljut,
a lažno se veseli.

Narcis razbija
sve od bijesa
i tako otkriva
pravo lice.

Narcis boluje
od stalnog stresa
da bude prvi
nikako "vice"!

(osobama bolesnih ambicija)

Veći reket nego dite,
ekstra-klase tenisice,
nova tuta i znojnice
te loptice od elite.

Ovako je brižni tata
opremija svoga sina
da uzleti do visina
i postane tata-mata.

Iako je sasvin mali,
to ne brine oca snoba,
mučit će ga poput roba,
samo da se š njime fali!

(pasima)

Danas van je judi moda,
to vidite svud po gradu,
da se gordo pase voda
i po suncu i po ladu.

Uz „gospodu“ možda ide
da na lancu nikog vuku.
Vole da ih drugi vide,
ne pušćaju „zvir“ iz ruku.

Brinu in se i o rani
pa kupuju skupo meso.
Beštije su bonvivani,
a vlasnici ka espresso.

Zapravo su oni sluge.
Skaču kako njima šune,
strahuju od pasje šuge
dok se češu o kantune!

(„pčelama“)

Da je žalac
ostao čitav
na debeloj pčeli
glavnu zaslugu
za to ima
anemični trut!

(političarima)

Njima je stalno prisutna
PSIHOZA

jer nam po njima prijeti
UGROZA.

To je uvijek bila obična
NEBULOZA

kao kad je pričala jedna
KOZA.

Nisu u panici zbog rasta
UVOZA

niti ih zbog toga trese
NERVOZA.

Briga ih što ostajemo bez
NAVOZA,

još manje zbog pada
IZVOZA.

Njima nije potrebna ni
PROZA

kad im je jedino važna
POZA.

Sve više p(lj)ucaju na
BROZA,

zato im treba konstantna
NARKOZA.

Ne bi im pomogla ni jaka
HIPNOZA,

a kamoli povijesne istine
DOZA!!!

PORTRET UMIROVLJENIKA

Suviše sam suh,
nemam dobar sluh.
Priteže me bruh,
izgledam ko duh.

Od unuka čuh:
„Dida ti si gluh,
ali imaš njuh
za jeftini kruh!“

PRVOAPRILSKI EPIGRAMČIĆ

Vidio sam političara
kojemu ne raste nos.
Ne lažem, nema tih para,
dabogda ostao gol i bos!

SVAKIDAŠNJA JADIKOVKA

Svud se samo jedno čuje,
dokle misle cijene rasti,
a kad tamo svak kupuje,
jeftino im ispod časti.

Nabavlja se roba, hrana,
važno da je kuća puna.
Izleglo se naših dana
mnogo novih bogatuna.

Ne vjerujem više nikom
da nema za kupit kruha.
Služe li se možda trikom
za doći do skupog ruha!?

TAMA

Napustili su pećine
zakrvavljenih očiju,
vitlajući toljagama
u slavu njihova Boga.

Oteli mi godine,
prolili me tušem,
al' crnilo nije stiglo
do srdašca moga.

Izbrisali bi daljine,
raskopali puteve
jer ne vole ništa
osim brloga svoga.

Zabranili bi visine
i golube mira,
sigurni su jedino
u podneblju smoga.

Ništa ih ne brine
što se vrisak čuje
dok uporno grade
carstvo nečistoga.

Zaludu im sve što čine,
uzalud im neistine
i tobožnja sloga,
izdali su oni i vlastitog Boga!

VJERA

Oni koji danas vjeruju ne vjerujem da vjeruju
jer ne vjerujem da su prije vjerovali
onima koji su vjerovali!

VRIJEME

Ti nisi lovac kad uhvatiš godina breme,
već si lovina, a pravi lovac je vrijeme!

(ženama pomoraca)

Oni bidni mora tuku
i sanjaju mirnu luku.
Izabraše takvu struku
ča mnogima stvara muku.

Supruge in doma stoje
i dolore puste broje.
One sebi život skroje
da sakriju “pute” svoje.

A muževi doma škodu
i oči in stalno bodu.
Kada dođe vrime brodu
tiraju ih neka odu!

SADRŽAJ

PRIJETEĆE EKSPLOZIJE SMIJEHA	5
I. AFORIZMI	9 -103
II. ILUSTRIRANI AFORIZMI	105 -109
III. EPIGRAMI I OSTALI STIHOGRAMI ...	111 -129

